

ret efter den til en godtroende tredjemand, kan det ikke overfor ham gjøres gjældende at erklæringen var skrømtet.

§ 36.

Er kvittering for et pengebeløb fra-kommet fordringshaveren uten hans vilje, blir skyldneren allikevel fri, hvis han i god tro og efterat fordringen er forfalt, be-taler pengene mot utlevering av kvit-teringen.

§ 37.

Har nogen gaat ind paa at han som bot skal betale penger eller erlægge anden ydelse, hvis han ikke opfylder sine for-pligtelser, kan boten nedsættes, hvis det vilde være aapenbart ubillig om den blev erlagt fuldt ut. Ved avgjørelsen av dette spøragsmaal skal hensyn tages til samtlige foreliggende forhold. Hensyn skal saaledes tages ikke bare til det pengetap fordrings-haveren lider, men ogsaa til den inter-esse han ellers maate ha i at opfyldelse sker. Nedsættelse kan ikke ske, hvis boten er betalt uten forbehold efter at den er forbrutt. Disse regler gjælder ogsaa, hvis nogen har paatat sig en bot for det til-fælde at han foretar eller undlater en handling uten at han er forpligtet til det.

§ 38.

Er det i en avtale vedtat at den ene part, hvis den anden hæver den paa grund av misligholdelse, skal ha forbrutt sin ret til at kræve tilbake det som han alt har erlagt, eller allikevel skal være forpligtet til at erlægge det som han endnu skylder, faar § 37 tilsvarende anvendelse.

Det samme gjælder, hvis det er vedtat at pant eller anden sikkerhet som er stillet

må utan hinder däraf fordran eller rättighet, som den enligt handlingens innehåll berättigade på grund af densamma öfverlåtit på annan, göras gällande af förvärfvaren, såframt denne var i god tro.

36 §.

Där någon underskrifvit skuldebref eller annan handling, som är gällande i innehafvarens hand eller eljest af löpande beskaffenhet, vare handlingen, ändå att den utan hans vilja kommit ur hans besittning, gällande mot honom, där den efter öfverlåtelse kommit i godtroende innehafvares hand.

Ar kvitto å ett penningbelopp utan borgenärens vilja kommet ur hans besittning, vare utan hinder däraf betalning, som gäldenären, när fordringen är förfallen, i god tro erlägger mot bekommande af kvittot, gällande mot borgenären.

37 §.

Vite i penningar eller annat, som någon utfäst sig att gälda för den händelse han icke skulle fullgöra en honom åliggande förpliktelse eller eljest företaga eller underlåta att företaga en handling, må nedsättas efter ty skäligen prövas, såframt utkräfvet af hvad utfäst blifvit finnes vara uppenbart obilligt; vid pröfning här af skall hänsyn tagas ej blott till förlust, som den enligt utfästelsen berättigade lidit, utan äfven till det intresse han eljest må hafva haft i handlingens företagande eller underlåtande äfvensom till öfriga föreliggande omständigheter. Har förverkadt vite utan förbehåll guldits, äge den, som utfäst vitet, icke på grund af hvad här ofvan är stadgadt söka något åter.

38 §.

Har någon för den händelse, att ett af honom ingånget aftal skulle komma att häfvas på grund af underlåtet fullgörande från hans sida, förbundit sig att utan hinder af aftalets häfvande erlägga hvad han utfäst eller låta den andre behålla hvad erlagdt blifvit, skall hvad i 37 § är i fråga om vite stadgadt äga motsvarande tillämpning.